

BEAR GRYLLS

MISSION SURVIVAL

KURT YOLU

ÇEVİRMEN: MUSTAFA EMİHAH TONEL

KURT YOLU

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Editör Merve Okcu
Çeviri Mustafa Emrah Temel
Kapak Tasarımı Erdi Demir
İç Tasarım Tamer Turp

1. Baskı Eylül 2017

Uluslararası Seri No ISBN: 978-605-08-2610-4

9 786050 826104

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Çağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cd.
No:5 Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
Posta P.K. 50 Sirkeci/İstanbul
E-posta bilgi@genctimas.com

Baskı ve Cilt Sistem Matbaacılık
Sertifika No 16086
Adres Yılanlı Ayazma Sok. No:8 Davutpaşa-Topkapı/İstanbul
Tel (0212) 482 11 01

GENÇ TİMAŞ YAYINLARI / 4292

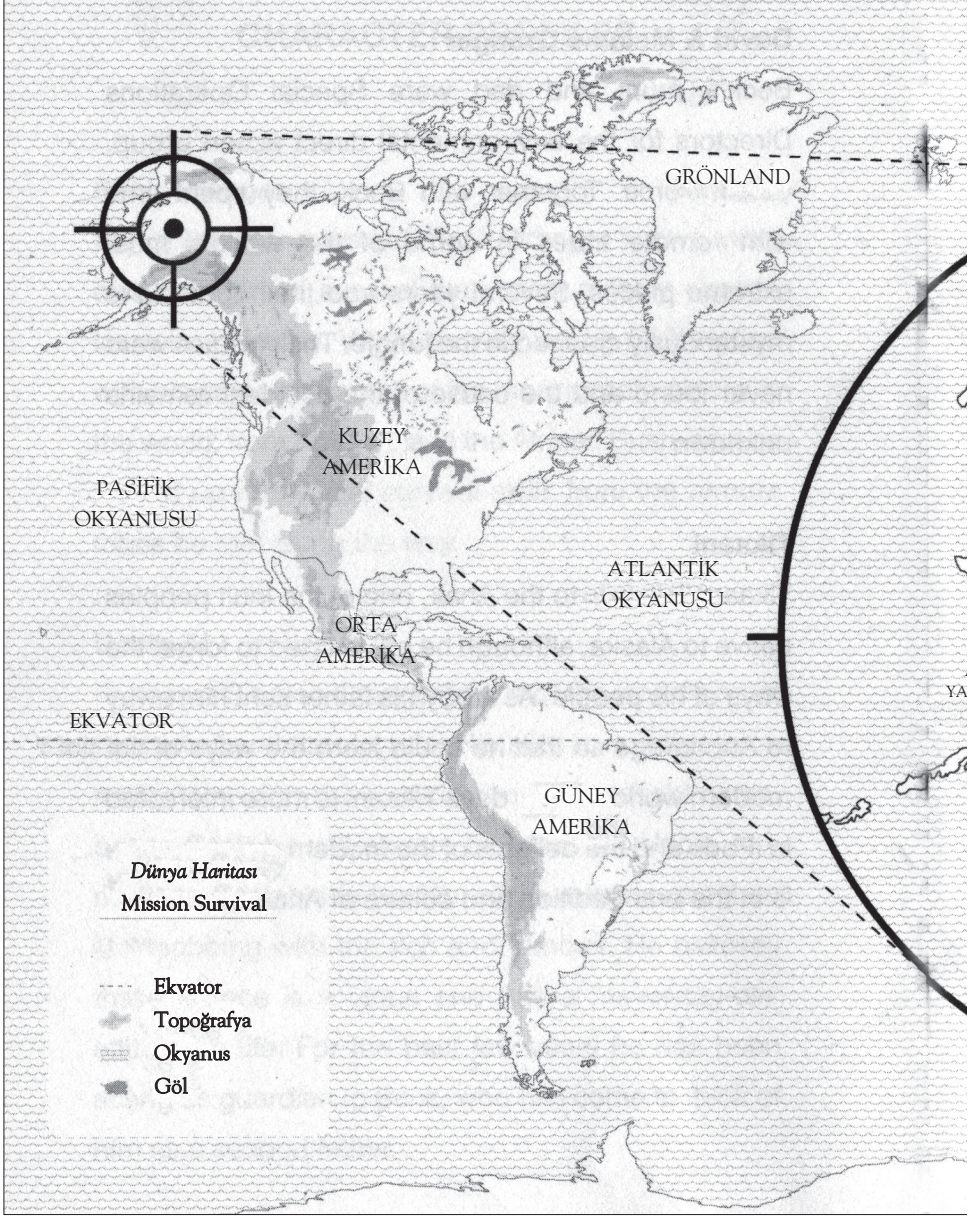
T Mission Survival / 1

TİMAŞ KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 12364

© 2009, Bear Grylss Ventures

© 2017, "The Way of the Wolf" orijinal adıyla Red Fox tarafından basılan kitabın Türkçe hakları Anatolia Lit ajansı aracılığıyla Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne geçmiştir. İzinsiz yayımlanamaz.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

BÖLÜM 1

Küçük uçak, arazinin üzerinde masa örtüsünün üstünde uçan bir sinek gibi süzülüyordu.

Beck Granger, yüzlerce metre aşağısında gelişigüzel uzanan Alaska'nın el değmemiş bitki örtüsünü seyretti. Bahardır ve buzullar neredeyse erimişti. Kısa bir zaman önce her yerde buz ve kardan oluşan yumuşak bir beyazlık hâkimdi. Şimdi ise çam ağaçlarını, otlakları ve bataklıkları görebiliyordu. Dere ve nehirlerle karışan kar suları kristal bir berraklıkla çağlıyordu. Yeşilin bin bir tonu ince gümüşten iplerle birbirine bağlanmış gibiydi.

Beck yüzünü cama dayadı. Uçağın tek pervanesini ancak karaltı şeklinde görebiliyordu. Uçak Cessna 180 modeldi. Beck'in amcası Al önde pilotun yanında oturuyor, bu modelin kuzeyde yük beygiri yerine kullanıldığından bahsediyordu.

Uçağın aerodinamik gövdesi, tek bir kanat üstünde asılı tombul bir balığı andırıyordu. Kabinde toplam altı koltuk olmasına rağmen şu an sadece üç yolcu ve pilot vardı. Uçağın arka tarafıysa çanta ve ekipmanlarla doluydu.

Uçaktaki diğer herkes gibi Beck de dolgulu büyük bir kulaklık takmıştı. Motorun çıkarttığı ses yüzünden bu ku-

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

laklıklar olmadan herhangi bir konuşma yapmak imkânsız olurdu. Hatta kulaklıklara rağmen motorun sarsıntı ve uğultusu bağırsaklarında bir kurutma makinası çalışıyormuş hissi uyandırıyordu.

Kulaklarındaki cızırtının artması, pilotun mikrofonu açtığı anlamına geliyordu.

“Seyahatimize bir saat daha ekliyorum beyler.” Pilotumuz orta yaşlı, kısa ama sağlam yapılı ve neşeli bir kadındı. Bu yabancı hayatın içinde bir ev kurabilen insanların soyundan geldiğini anlayabilirdiniz. “Önümüzde, dağların üstünde kötü bir hava var ve sağ tarafından arkasına geçmeyi düşünüyorum. Bu fırtına küçük uçağımız için çok fazla.”

Kulaklarındaki cızırtı tekrar azaldı ve o an uçak sarsılmaya başladı.

“Anlaşıldı, tamam.” dedi Beck, ama mikrofonunu açmadığı için sesi motorların uğultusunda kayboldu.

Uçak döndü ve yandaki pencerelerin manzarasında dağlar belirdi. Beck dışarıyı izliyordu. Karlar sadece belli bir bölgeye kadar erimişti. Belki de daha yüksekteki yerlerde kar hiç erimeyecekti. Ağaçlar da kısmen yükselebilmişlerdi ve dağlar sanki omuzlarını silkelemiş de ağaçların hücumunu engellemişçesine aniden düzensiz bir sınır oluşturarak durmuştu. Ardından beyaz ince ve kardan yapılmış bir örtünün altından gökyüzüne uzanan gri bir kaya parçası görünüyordu.

Fırtına dağın tepesine kurulmuş ve karanlıkta kaybolmuş vahşi bir yaratığın kutlama yapması gibi zirvedeki bulutları

KURT YOLU

fırıl fırıl çeviriyordu. Kelimenin tam manasıyla doğal bir afet gücündeydi.

Beck, pilotun neden küçük uçaklarını fırtınaya karşı riske atmak istemediğini görebiliyordu. Tıpkı vahşi doğada aniden bir ayıyla karşı karşıya gelmek gibiydi bu. Şansını zorlamak yerine başka bir yol seçersin kendine. Böylece her iki taraf da hayatına mutlu bir şekilde devam edebilir.

Artan radyo paraziti pilotun tekrar konuşacağı anlamına geliyordu.

“İyi haber, fırtına üzerimize doğru gelmiyor. Bizden git-tikçe uzaklaşıyor, yine de yetişmek istemiyorum fırtınaya. Dolambaçlı bir yol izleyeceğim ve bu yüzden biraz gecike-ceğiz. Umarım Anakat tüm bu zahmete değer.”

“Değecek” dedi Al Amca. “Güven bana.”

Gidecekleri yer, Anakat, Alaska'nın batı sahil şeridinde, Bering Denizi'nin üstünde kalıyordu.

“Birkaç kere oraya inmiştim.” diye devam etti pilot. “Bil-diğiniz gibi oradaki yaşlıların sözlü gelenekleri yüzyıllar ön-cesine dayanır. Bütün geçmişlerini bir çırpıda anlatabilirler size. Tüm bu araziye avuçlarının içi gibi bilirler.”

“Onlarla tanışmak için sabırsızlanıyorum.” diyerek katıldı Al Amca. Beck'e göz kırpmak için koltuğunun arkasından baktı. Beck de gülümseyerek karşılık verdi. İkisi de bu yol-culuğun sıradan bir gezinti olmadığını biliyordu.

Al Amca aslında hiçbir zaman gezintiye çıkmazdı, bütün yolculuklarının bir amacı olurdu. Dünyanın geri kalanı için

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

bir antropolog, bir televizyon karakteri ve çevre sorunlarına duyarlı Profesör Sör Alan Granger'dı. Beck'in anne ve babası hayattayken çevreci eylem grubu, Yeşil Güç adına dünyayı gezerken onu hep yanlarında götürmüşlerdi. Şimdi Al, Beck'in babasının küçük kardeşi, bu görevi sürdürmeye kararlıydı.

Bir defasında "Okul müfredatına saygısızlık etmek istemem ama bu yolla daha çok şey öğreneceksin." demişti Beck'e.

Beck, bu konuşmayı bir Aborjin topluluğuyla birlikte yaşamak için Avustralya'daki taşraya uçtukları sırada yaptıklarını hatırladı.

Dışarıdaki manzaraya tekrar baktı. Batı Avustralya'nın kavrulmuş çöllerinden farklı görünüyordu ama benzeyen tarafları da yok değildi. Burası da doğanın hüküm sürdüğü bir dünyaydı. Onun sözü kanundu. Tedbirsiz bir insan evladını kaybolabilir ve bir daha görünmeksizin kayıplara karışabilirdi. Güzel olduğu kadar gaddar ve saldırgandı.

Fakat önceden hazırlanmış bir insan... Ah, işte bu çok farklı olurdu. Hazırlıklı bir insan doğayla uyum içinde yaşayabilir ve başka hiçbir şeye ihtiyaç duymazdı. Alaska'dan Grönland'a kadar kuzey enlemindeki bölgeye yayılmış olan Eskimolar binlerce yıldır bunu başarabilmişlerdi. Anakat kültüründe sözlü anlatım geleneği bu yüzden çok önemliydi. Tüm bunları kitaplardan veya internetten asla öğrenemezsiniz. Öğrenmek için orada yaşamak zorundaydınız.

KURT YOLU

Beck ve Al Amca Londra'dan Seattle'a uçuşlarında yeni bir model olan geniş gövdeli bir yolcu uçağıyla uçuşlardı. Seattle-Tacoma Uluslararası Havaalanı küçük bir uzay çağı şehrine benziyordu, ışıltılı ve modern. Daha sonra Anchorage'a gitmek için daha küçük ve kalabalık bir uçak buldular. Son olarak Cessna tipi uçakla yaptıkları dört saatlik bir yolculuğun ardından binlerce yıldır hiçbir değışime uğramadan kalan bu bölgeye ulaşabilmişlerdi. Beck, yolculuğun her aşamasında 21.yüzyıl'a ait olan ihtiyaç duymadığı bir yükten daha kurtulduğunu hissetmişti.

Biri kolundan çekiştirdi. Beck uçağın üçüncü yolcusuna bakmak için başını pencereden çevirdi. 21.yüzyıl'ın en büyük hayranıydı bu kişi.

Tikaani, Beck'in hemen yanındaki koltukta oturuyordu. Beck gibi o da on üç yaşındaydı. Kusursuz bir Amerikan aksanı olmasına rağmen yüz hatları ve parlak siyah saçları, atalarının geldiğı yeri söyleyebilirdi.

Soyu bölgenin yerel Eskimo halklarından birine, Anak'lara dayanıyordu. Aslında Tikaani'nin babası Anakatlar'ın lideriydi. İleri görüşlü bir adamdı ve köylerinin dünyadan izole bir şekilde kalamayacağına karar vermişti. Birinin dışarı çıkıp modern dünyanın nasıl işlediğini öğrenmesi gerekiyordu. Bu yüzden Tikaani'yi Anchorage'daki bir okula göndermişlerdi. Beck ve Al Amca orada durdukları zaman, Al'ın Anakat'taki bağlantılarının, çocuğı da yanınıza alabilir misiniz ricası üzerine yolculuklarının son ayağına dâhil olmuştu.

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

Telsizi kullanmak yerine Beck'in yanına iyice yaklaşıp kulaklığını kaldırıp bağıarak konuştu.

"Nereye bakıyorsun?"

Beck kulaklığını Tikaani'nin yanına bırakarak, "manzara" diye seslendi. "Muhteşem!"

"Hı- hı..." Tikaani boynunu uzatarak Beck'in penceresinden dışarıya doğru baktı, fakat yüzünde sadece kibar bir ilgi ifadesi vardı.

Dostça görünmeye çalışıyordu. Aşağıda neredeyse hayatının her günü gördüğü manzara haricinde bir şey yoktu. "Aynen." Geri götürmek üzere Anchorage'dan ödünç aldığı iPod'unun ince gümüş renkli plastik kablosunu sallıyordu. "Şarkıları karışık çalmak için ne yapıyorsun?"

Beck gözlerini devirmek isteğiyle mücadele etti. Tikaani'nin elindeki iPod'u nazikçe aldı ve ekrandaki özellikler menüsüne nasıl ulaşabileceğini gösterdi.

"Teşekkürler!"

Tikaani bir kez daha koltuğunun arkasına yaslandı. İnce iPod kablosu kulaklığın dolgusunun altında gözden kayboldu. Beck kendi kendine gülümseyerek kafasını salladı. Tikaani'nin babasının, oğlunun modern dünyanın işleyişi hakkında bir şeyler öğrenmesi hakkındaki planı biraz fazla başarılı olmuştu. Beck, Tikaani'nin, Anak soyuna rağmen, memnuniyetle Anakat kültürünü ve sözlü geleneklerini derin ve karanlık bir kuyuya atıp geride bırakabileceğinden endişe duydu.

KURT YOLU

Belki bir şans yakalayabilirdi, çünkü hayatı Tikaani'nin babasının hayal bile edemeyeceği şekilde değişmek üzereydi. İki yıl önce dev petrol şirketi Lumos Petroleum'dan gelen bilirkişiler Anakat'ın işlenmemiş devasa petrol yataklarının tam olarak üzerinde olduğunu öğrenmişlerdi.

Önemli konuların konuşulduğu köy toplantılarında tabii ki çok uluslu bir petrol şirketi atalarının topraklarını almak ister ve yaşam tarzlarını yok ederek onları göç etmek zorunda bırakırsa ne yapabilecekleri tartışılmıştı... ve herkese göz boyamak için teklif ettikleri hediyeler, çocuklar ve kadınlar için bütün modern imkânlarla sahip yeni tarz evler ve banka hesaplarında istediğın kadar iPod almanı sağlayabilecek paralar...

Beck, Tikaani'nin de özellikle buna taraftar olacağını biliyordu. Taşınmak için sabırsızlanıyordu. Anakat'daki yetişkinler içinse durum bu kadar net değildi.

Lumos'un teklifleri çoğu insanın isteklerinde ilk sıralarda yer almadığından pek bir anlam ifade etmiyordu. Sözlü anlatı gelenekleri sayesinde yaşam tarzlarını değiştirdiklerinde kaybedebileceklerinin bir fiyatı olmadığını Lumos'un muhasebecilerinin asla anlayamayacağı şekilde biliyorlardı.

Bu yüzden Al Amca oradaki köy ve geleneksel Anak yaşam tarzıyla ilgili bir televizyon belgeseli çekmek istiyordu. Her şey değişse bile en azından geride bazı kayıtlar kalacaktı. Daha da önemlisi, bu belgesel sayesinde çok daha fazla insan orada neler yaşandığından haberdar olabilirdi.

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

Aniden gürültülü bir sesle uçak sallandı. Beck kollarını koyduğu dayanağı sıkıca kavradı. Uçak tekrar dengesini sağladı. Motor hâlâ sorunsuz çalışıyordu. Tikaani, gözleri ileride dimdik bir şekilde otururken yüzü solgundu. Beck zorla gülümsedi. “*Vaay! “Hava boşluğuna girmiş olmalıyız ama nasıl?”* Bir an böyle düşünmüştü.

Motor tekledi ve uçak tekrar sarsıldı. Beck penceresinin yanından geçen koyu duman izini fark etti. Motordan geliyordu. Dondurucu havada masum ince bir izden, koyu bir buluta doğru kalınlaşıyordu duman.

Uçak belirgin şekilde bir tarafa doğru eğiliyordu. Tekrar dengeyi buldular, fakat Beck sallantıyı içinde hissedebiliyordu. Uçak süratle düşüyordu.

“Bir şeyler patladı.” Pilotun kulaklıktan gelen sakin ses tonu gitmiş yerini profesyonel canlılıkta bir ses almıştı. “Yağ motora ulaşamadığı için sıcaklığı çok fazla yükseldi. Uçağın burnunu aşağı doğru eğeceğim. Umarım hava motoru yeterince soğutur böylece tekrar çalıştırabiliriz.”

“Umarım mı?!” Beck çılgılık atmak istedi. Uçak yere çakılırken bundan biraz daha somut bir şeyler yapılabilirdi...

Telsiz paraziti kesildi ve Beck’in kulaklarında geriye sadece kendi kanının akış sesi kaldı. Motor durmuştu. Hiç ses yoktu, sarsılmalar durmuştu. Kulaklıklarını çıkardı. Uçağın gövdesinin ötesinde rüzgâr hızla esiyordu.

Ön pencereden görebildiği tek şey toprak zemindi. Beck pilotun sakin ve ısrarlı sesini duyabiliyordu. “Acil durum

KURT YOLU

çağrısı, acil durum çağrısı. Anchorage, Golf Mike Oscar konuşuyor...”

“Beck...”

Beck zorlukla duyabildi. Gözlerini yaklaşımakta olan ağaçlara dikmişti. *Bunları yaşamış olmalıydılar...*

“Beck!” Al Amca oturduğu yerden geriye doğru dönmüştü ve haykırışı Beck’i derin düşüncelerinden uyandırdı. “Sen de Tikaani.”

Tikaani de sersemlemiş bir tavşan gibi hareketsiz duruyordu. Al, çocuğun dikkatini çekebilmek için yüzüne doğru parmaklarını şaklatmak zorunda kaldı.

“Siz ikiniz acil durum pozisyonunu biliyorsunuz. Hemen uygulayın.”

Beck and Tikaani birbirlerine kısa bir bakış attı ve sonrasında konuşmadan oturdukları yerden ikisi de öne doğru iki büklüm eğilip kollarını dizlerine dolayıp beklemeye başladılar. Beck’in Tikaani’nin kafasından geçenler hakkında hiçbir fikri yoktu fakat kendi düşünceleri beyinde yankılanmaya devam ediyordu.

Anneciğim ve babacığim da bunları yaşamış olmalıydılar.

Üç sene önce böyle bir uçaktaydılar. Bir kaza olmuştu ve ormana düşmüşlerdi. Uçak bulunduğu hâlde onlara ulaşamamıştı. Ölmüş olduklarını kabul ettiler.

Uçak kazasının anlık bir şey olmadığı fikri Beck’in aklına daha önce hiç gelmemişti.

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

Gökyüzünden düşen bir şeyin yere ulaşması zaman alır. Bu esnada tüm yapabileceğiniz beklemek ve zemine yaklaştığınızı düşünmemektir.

Motor tekrar gürlüyerek çalıştı ve pilot lövyeyi geriye doğru çekti. Uçak aniden burnunu kaldırdıca muazzam bir güçle Beck'i koltuğunun arkasına yapıştırdı.

Tikaani zaferle bağırdı. Beck uçağın düz uçuşa geçtiğini hissetti ve tam kafasını kaldırdığı an önlerinde yükselmekte olan ağaçları gördü. Ağaçlara çarparak ilerliyorlardı...

BÖLÜM 2

Beck'in hafızası parça parça bir araya geliyordu. Uçağın dışındaydı, yerde yuvarlanırken üstü başı toprağa bulanmıştı. Bedeni bir devin yumruğu kadar kuvvetli bir güçle dövülmüş gibiydi. Acı, gürültü ve karanlık.

Beck daha önce hiç esaslı bir dayak yediğinden emin değildi ama tekrar düzgün düşünmeye başladığında ilk aklına gelen şey, sağ olduğuydu! Kafası zonkluyordu. Vücudu hırpalanmıştı ve yara bere içindeydi. Neyse ki uçak hareket etmeyi bırakmıştı ve nefes alabiliyordu.

Yandaki inleme sesleri sayesinde Tikaani'nin de hayatta olduğunu anladı. Diğer çocuk da onun gibi yavaş yavaş kendine geliyordu.

"Nasılsın?" diye sordu Beck. Tikaani tekrar inleyerek başını tuttu. Çocuğun hareket ederken herhangi bir gözyaşı dökmemesi veya iç geçirmemesi Beck'e çocuğun kırık kemiği olmadığını anlatmaya yetti.

Beck, üstünün enkaz parçalarıyla kaplandığını fark etti. Uçak parçaları, plastik parçaları... Bir parça aldı ve kaşlarını çattı. Tahta mı?

Beck yavaşça doğruldu ve ileriye baktı.

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

Uçak bir çalı kütlesinin içine doğru sürüklenmişti. Doğa tarafından istiflenmiş ölü ağaçlar ve dallar... Uçağın ön tarafı paramparça olmuş ve parçalar geriye doğru yolcuların üstüne savrulmuştu.

“Al Amca?” diye seslendi Beck. Ön koltuklarda, Al ve pilot başları öne düşmüş şekilde oturuyorlardı. Hareketsizdiler. Beck uçağın ön tarafının çarpmadan en çok etkilenen yer olduğunu fark edince yüreğinde korkunç bir sızı hissetti. Onlar daha çok etkilenmiş olmalıydılar. Koltuğundan kalkmak için mücadele etti. Sancı ve yaralarına aldırmandan ön tarafa doğru ilerledi.

Dört önceliği zihninde tekrar sıraladı: Nefes, Kanama, Kırık ve Yanık. İşaret ve orta parmağını âdem elmasının sadece bir tarafına gelecek şekilde Al'ın boğazına dayadı. Rahatlamış bir hâlde soluğunu bıraktı. Zayıf ama düzenli bir nabız vardı.

Sonra aynısını pilot için de yaptı, boynuna ulaşmak için saçlarını geriye doğru itti. Hiçbir şey yoktu. Ümitsizce tekrar denedi fakat kadının bedeninin soğumaya başladığını hissedebiliyordu. Ne olduğunu görebilmek için isteksizce kafasını biraz daha öne uzattı. Çarpmanın şiddetiyle kontrol lövyesi direkt geriye itilmişti. Göğüs kafesine çarpmış, muhtemelen anında ölümüne sebep olmuştu.

Kontrol paneli komple harap olmuştu. Telsiz kablo yumağının içinden aşağı sarkıyordu. Yardım çağırmak için kullanılamazdı.

KURT YOLU

Şimdi öne doğru eğildikçe Al'ın bacaklarının kırmızıya bulandığını görebiliyordu.

Amcasının dizinin üzerinde hiç hoş gözükmeyen bir yarık vardı ve şiddetle kanıyordu. Bu sorunun hemen çözülmesi gerekiyordu.

Tikaani cam gibi bir bakışla çevresine bakınıyordu. Hâlâ kendini tam olarak toplayamamıştı. Beck'i aniden Tikaani'nin beyin sarsıntısı geçiriyor olabileceği şüphesi kapladı. Kırık kemiği veya iç kanaması olmasa bile tedavi edilmeyen bir beyin hasarı da onu öldürebilirdi.

Askeri okuldaki eğitimi esnasında öğrendiği ilk yardım dersini hatırladı.

“Beyin sarsıntısı için dört testimiz var beyler.”

Sağlık eğitmeni önlerinde bir aşağı bir yukarı yürürken sözlerini tam hedefi bulmak için ateşlenmiş bir silah gibi vurguluyordu. “Kafa karışıklığı! Hafıza! Odaklanma! Sinir sistemi! Lütfen tekrarlar mısınız, Bay Granger.”

“Ihhh...” demişti şaşkınlıkla Beck. Adam hoşnutsuz bir ifadeyle gülümsemişti. “Hafıza kaybı veya muhtemel bir kafa karışıklığı, ya da sadece odaklanma sorunu. Bay Granger beyin sarsıntısı geçiriyor, beyler. Kötü bir başlangıç...”

Eğer Tikaani'nin durumu kötü değilse, Beck ondan yardım alabilirdi. Eğer beyin sarsıntısı geçiriyorsa Beck'in tek yapabileceği dinlenmesine yardımcı olmaktı. Beck şimdi ne olduğunu öğrenmek zorundaydı. Tikaani'yle yüz yüze gelebilmek için arkaya tırmandı ve çocuğun kafasını kavradı,

BEAR GRYLLS: MISSION SURVIVAL

gözlerinin içine bakabilmek için onu çevirdi. Göz bebeklerinin aynı boyutta olması iyiye işaretti. Bu ilk sinir sistemi testiydi.

“Adın ne?” diye sordu Beck.

Kafa karışıklığı içinde cevap verdi.

“Şeey... Tikaani...”

Beck odaklanma testine geçti: “Aralık’tan başlayarak geriye doğru ayları saymanı istiyorum.”

“Şey...” Tikaani’nin yüzü dikkatle buruştu. “Aralık... Kasım... Eylül- hayır, Ekim...”

“Tamam, tamam.” Beck kafasını bıraktı. “Gözlerini kapat ve burnuna dokun.’ Bu da sinir sistemi testiydi.

Tikaani tam olarak kendine söyleneni yaptı.

Sonra gözlerini açtı ve Beck’in de burnunu dürttü. “Bunu da yapabiliyorum” dedi. Beck sıırttı. Hatırlayabildiği başka bir test kalmamıştı. Zaten Tikaani’nin zihinsel faaliyetleri sağlam ve sorunsuz çalışıyor gibiydi.

“Evet, sen iyisin,” tekrar onaylarken Beck rahatlamıştı. “Al Amca’yı buradan çıkarmalıyız. Hadi gel dışarıya bir göz atalım.”

Kapıya ulaşmak için Al’ın yanından geçmek zorundaydı. Açmayı denedi fakat sağlam bir şekilde sıkışmıştı. Daha güçlü itti fakat dışarıdaki çalılığın buna izin vermediğini fark etti. Pilotun kapısı da aynı durumdaydı. Bu kapıları açabilmesi